

Nr 373.

Av herr **Sundström m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 73, med förslag till lag om arbetstidens begränsning.*

Uti Kungl. Maj:ts proposition, nr 73, till innevarande års riksdag, med förslag till lag om arbetstidens begränsning, förefinnes i § 5 mom. 2 en bestämmelse av följande innehåll:

”Finnes arbete, som bedrivs med tre skiftlag, på grund av synnerliga skäl böra fortgå jämväl under sön- och helgdagar, må arbetsrådet, i den mån så prövas påkallat, medgiva därför erforderligt undantag.”

Detta moment i nämnda paragraf medgiver alltså, att arbetsrådet nästan undantagslöst äger full rätt att bevilja undantag från lagens bestämmelser i fråga om den s. k. kontinuerliga driften.

Som ifrågavarande moment i hittills gällande lag på området varit gällande, hava också arbetsgivarna med stöd av detta sökt dispens och har arbetsrådet också beviljat detta i fråga om såväl hyttor som övriga inom järn-industrien förefintliga smältverk.

Resultatet av dessa, av arbetsrådet medgivna undantag, i vad det åtminstone särskilt gäller vissa av sistnämnda smältverk, blev en flera månaders långvarig konflikt, som slutade med att arbetsgivarna icke kunde påtvinga arbetarna de medgivna 56 timmarna per vecka.

Den förstnämnda gruppen däremot har icke hittills varit i åtnjutande utav den lagstadgade 48 timmars arbetsveckan, utan har denna 56 timmar.

Denna arbetstid för hyttarbetarna och några med dem i driftshänseende alldeles närstående har, så vitt vi kunna förstå, medgivits av det till synes bärande skälet, att driften vid dessa ugnar varit av ovillkorlig kontinuerlig beskaffenhet och således måst hållas i gång såväl söndag som vardag. Oss synes emellertid, att enbart detta icke får vara avgörande för medgivande av undantag från lagens bestämmelser. De bärande moment för medgivande av längre arbetstid än 48 timmar per vecka böra givetvis, synes det oss, även och i första hand motiveras med en ökad produktionskostnad för industrien i fråga, av sådan storlek, att det därav kunde synas påtagligt medgiva undantag.

Emellertid kan det, enligt vår bestämda uppfattning, väl gå för sig utan någon ökad kostnad att för ifrågavarande industrier fastställa 48 timmars arbetsvecka för dessa inom denna tunga industri så avsevärt stora arbetaregrupper.

För att bevisa detta bör nämnas, att vad särskilt hyttorna beträffar, så behöves därför ungefär 4 resp. 6 man mera på hela arbetsstyrkan för att införa det s. k. hoppande skiftet. Detta system med ett hoppande skift medför, att personalen får en fridag varje vecka, men att därför under något skift arbetsstyrkan icke är större än den förut varit, och således den sammanlagda arbetskostnaden per skift också blir precis densamma. Utom vad som här påpekats, att inga betydelsefulla olägenheter följa med en ändring av här ovan angivet slag i denna lag, bör påpekas, att det i stället kommer att innebära någon lättnad i den alltjämt rådande arbetslösheten, något som väl ingen kan bestrida är annat än tillfredsställande. I anslutning till vad sålunda anförts hemställa vi,

att utskottet med beaktande av här anförda synpunkter måtte föreslå riksdagen sådan ändring i § 5 mom. 2 i lagen om arbetstidens begränsning, att även arbetare i verk, som bedrivs med 3 skiftlag och som pågår jämväl under sön- och helgdagar, måtte komma i åtnjutande utav 48 timmars arbetsvecka.

Vidare hemställes vördsamt, att utskottet utformar de ändringar i lagtexten, vartill ett bifall till motionen i fråga kan giva anledning.

Stockholm den 22 februari 1926.

Fredrik Sundström.

Herman Norling.

F. O. Ericson.

C. J. Högström.

I motionens syfte instämma:

Herman Smedh.

A. W. Pettersson,
Köping.

Ivar Englund.

Einar Ahl.

Hans Morfeldt.

Ivar Vennerström.

Gust. Pettersson,
Hällbacken.

Emil Olovson.